

ביותר לנוסח ברכת שעשה נסים שבהגדה ואף שזה בסמיכות זמן אעפ"כ אומרים הברכה! ואף בפורים אומרים ב"שושנת יעקב" תוכן דומה בלי הזכרת לשון נסים ("תשועתם היית לנצח ותקותם בכל דור ודור). ואולי י"ל בד"א שלכן מביא שני תירוצים.

לזמן הזה

בקטע המתחיל לזמן הזה כותב כ"ק אדמו"ר: "הלמד בחיריק וכ"ה בסידור של"ה רש"ל מט"מ מג"א ר"ס תרע"ו", ע"פ כללי הדקדוק לכאו' מתאים יותר כפי מנהגנו כי א. לזמן פירושו להזמן. ז.א. שהגיענו להזמן עם הא הידיעה, וא"כ הזה כפל לשון (ה- הא הידיעה שפירושו "זמן זה" שאודותו מדברים, ומוסיפין הזה, עוה"פ) ולזמן הוא כללי ואח"כ מפרט הזה, ולכאו' מתאים יותר ג"כ ע"פ פנימיות הענינים ואכ"מ.

ברכת מאורי האש

בקטע המתחיל הבלדה כותב כ"ק אדמו"ר: "מנהג בית הרב: בהבדלת מוצש"ק שחל ביו"ט אין מקרבין הנרות ואין מאחדין השלהבת שלהם, וכן אין מביטים בצפרנים. ורק בעת ברכת בורא מאורי האש, מסתכל בנרות כמו שהם כ"א בפ"ע". שמעתי מחכם א' שמנהג העולם הוא לקרב אל הנרות בעת אמירת ברכת בורא מאורי האש הוא מפני שאין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו, ואם כן צריכין להתקרב אל הלהב וכו' וכזה לא ראו (בפסח) בבית הרב (וכפשטות הל' כאן אין מקרבין הנרות) (וכלשון שאין מתקרבין אליהם)), ולכאו' טעם מנהגנו הוא שלא צריכים הרבה אור כדי שיאותו לאורו ואם ישנו כבר אורות אחרים בחצר וכו' אז כבר האור דנרות יו"ט מאירים מספיק כדי שיאותו.

ועפ"ז יש להמתיק מנהג הנשים שאין מביטים על הצפרנים כל השנה כולה (מפני הטעם הידוע דזה שמביטים על הצפרנים מפני שעור הגוף הי' כולו כצפורן אצל אדם וחיה וכשחטאו נעשה כפי שהוא אצלנו וזוכרין א"ז במוצש"ק ואין מקום לנשים - חוה - להזכיר העונש שנעשה ע"י חטאם ואכ"מ) ומברכים רק בהבטה על הנרות, וזה יוכיח שאין צריכין הבטה בצפרנים לברכה זו ואין צריכין להיות קרוב לנרות.

ומביא כל הנ"ל כמעשה רב ומנהג בית הרב כי יכולין לטעות כנ"ל ולחשוב שנרות יו"ט הן כשרגא בטיהרא ואינו כן כנ"ל.